

Dan z zdravniki na Oddelku za nalezljive bolezni in vročinska stanja

Ana Murko

Pred časom sem se udeležila 5. Bedjaničevega simpozija z naslovom Nalezljive bolezni v otroški dobi. Infektologija me je začela zanimati, zato sem se odločila, da se z delom na tem oddelku podrobneje seznanim.

Najprej nekaj splošnih podatkov. Oddelku za nalezljive bolezni in vročinska stanja samostojno deluje od leta 1938, v letu 2004 so sprejeli 1900 bolnikov, oddelku pa vodi primarij dr. Jelka Reberšek Gorišek.

Delovni dan se začne ob 8. uri z raportom, kateremu sem tudi sama prisostvovala. Raport je pravzaprav jutranji sestanek, kjer se zdravniki celotnega oddelka pogovorijo o stanju bolnikov, aktualnih zapletih, prostih bolniških posteljah, odpustih bolnikov in o okvirnem poteku zdravljenja tekom dneva. Po raportu sem se pridružila dr. Rajku Saletingerju na viziti. Pri vsakem pregledu bolnika mi je podrobno razložil simptome bolezni in trenuten potek zdravljenja. Največ bolnikov je imelo prebavne težave (drisko), okužbe sečil in klopni meningitis. Obravnavali smo tudi limsko boreliozo, pljučnico, flegmonozno vnetje (celulitis) in erizipel (šen) ter vročične bolnike z bruhanjem. Nato sem se pridružila prim. dr. Jelki Reberšek Gorišek v sprejemni ambulanti. Tu pregledujejo bolnike z napotnicami, ki jim jih napišejo splošni zdravniki. Bolniki so prihajali ves čas, tako da je bilo kar dosti dela. Obravnavali smo bolnike s hudo diarejo, bruhanjem, sumom na škrlatinko, sumom na limsko boreliozo, luskavico in celulitisom. Spoznala sem, kako pomemben je dober odnos zdravnika in bolnika. Zdravnik mora bolnika zelo podrobno spraševati o začetku in poteku bolezenskih znakov. Bistveno je tudi, da bolnik zaupa zdravniku vse zdravstvene težave, saj mu bo zdravnik le tako lahko naročil še dodatne preiskave in predpisal ustrezen način zdravljenja.

V pogovoru s prim. dr. Jelko Reberšek Gorišek sem izvedela, da so prostorski pogoji za delo na oddelku zelo slabi. Prostori in oprema so zelo stari, primanjkuje pa tudi zdravstvenih in administrativnih delavcev. Te slabosti zaposleni nadomestijo z zavzetim, požrtvovalnim delom in dobrimi medsebojnimi odnosi. Opozorila me je tudi na veliko korist cepljenja proti klopnemu meningitisu (v Sloveniji so okuženi klopi predvsem na območju Štajerske) in proti hepatitisu B (glede na to, da bomo študentje v prihodnje še več časa preživeli v bolnišnici, kjer lahko pridemo v stik z virusom). Prav tako je pred potovanjem v tuje kraje (Afrika, Azija) priporočena zaščita proti malariji in ostalim nalezljivim boleznim.

Delovni dan se je končal s skupnim sestankom zdravnikov. Predstavili so diagnozo vsakega bolnika in se dogovorili o nadaljnjem poteku zdravljenja.

Oddelku za nalezljive bolezni in vročinska stanja sem zapustila z novimi izkušnjami in vesela, da sem spoznala, kako poteka vsakdanje delo zdravnika infektologa.

Obisk Inštituta za anatomijo Medicinske fakultete v Gradcu

Tilen Zamuda

V četrtek, 19.5.2005, na študentski dan naše medicinske fakultete, smo se prostovoljci zbrali blizu SBM-ja in ob 7. uri zasedli avtobus, namenjen temu, da nas popelje v Gradec na strokovno ekskurzijo. Prostora je bilo ravno dovolj, kolegi so prinesli tudi kitaro, zato je čas dveh ur do prihoda pred Anatomski inštitut ob 9. uri minil kar hitro. Bili smo rahlo presenečeni zaradi velikosti same zgradbe, vajeni našega inštituta in naših študijskih kapacitet. V vstopni dvorani smo se razdelili na dve skupini, prva je takoj začela z ogledom, dolgim eno uro, druga skupina pa je imela uro prostega časa za spoznavanje okolice inštituta, predvsem bližnjega parka in okolišnjih delikates. Naš vodič, profesor anatomije, nas je popeljal najprej na vrh inštituta, kjer smo lahko videli plastične modele, še bolj zanimivi pa so bili številni preparati in okostja. Videli smo zbirko, ki je prikazovala rast in razvoj otrokovega okostja v času materničnega bivanja (20 okostij), nepravilno razvite (ukrivljene) hrbtenice, formalinske preparate večine delov telesa, žilni sistem roke (žile kot edini preostali skelet), nekaj sto lobanj, izvirajočih tudi iz srednjega veka, na katerih študirajo evropski znanstveniki telesne značilnosti ljudi iz sedanosti in zgodovine, in pa tudi okostja živali - psa, manjšega ptiča, želve ter krokodiljo lobanjo. Nekateri kolegi so bili nad videnim tako navdušeni, da so iz nahrbtnikov vzeli skripte in se začeli učiti poleg preparatov (priznam, tudi sam sem jo imel v nahrbtniku). V prostoru s preparati je bilo tudi nekaj računalnikov, preparati pa so bili razstavljeni v vitrinah in na policah, ob katerih je bilo precej miz s stoli. V istem nadstropju smo videli tudi manjšo secirnico, ki je ves čas na voljo študentom. V pritličju pa smo videli glavno dvorano z 80. mizami za seciranje, kamero, s katero bi lahko snemali seciranje in ga predvajali po zaslonih, postavljenih ob stene dvorane, in nič kadavrov. Potem nas je vodič popeljal tudi v klet, v katero drugače

vstop študentom ni dovoljen. Obstenah hodnikov so bili naloženi dobro zaprti zaboji s še neobdelanimi trupli, v manjših sobah pa so bile potrebščine za pripravo le-teh. Na koncu smo videli še dvorano, kjer so bili kadavri shranjeni v bazenih. Naša profesorica za anatomijo, ga. Pejkovič, ki je bila ves čas z nami, nam je sproti pojasnjevala, kar nismo razumeli vodečega nas profesorja. Gospod je tudi navrgel zanimiv podatek, ki nas je kar malo šokiral: na fakulteto sprejmejo vse vpisane, ponavadi okoli 800 ljudi, prvi letnik pa jih naredi največ 300. Tako smo tudi zaključili ogled inštituta, nakar smo imeli še eno uro časa za morebitno malico ali kosilo. Iz Gradca smo se odpeljali malo čez dvanajsto, v Maribor smo prispeli ob dveh.

Še nekaj mnenj in vtisov študentov, ki so obiskali inštitut.

- Inštitut za anatomijo Medicinske fakultete v Gradcu je dobro opremljen z veliko kvalitetnimi anatomskimi preparati, kar zelo pomaga pri učenju anatomije, še posebej tistim, ki imajo slabše lastnosti prostorskega predstavljanja, hkrati pa je odprt za vse.
- Navdušila me je glavna dvorana za seciranje s svojo velikostjo, z veliko secirnimi mizami, kamero, predvsem pa velikim številom študentov, ki se vsako leto učijo tukaj.
- Ta fakulteta je »tovarna zdravnikov«, kar je mogoče njena pomanjkljivost. Ker je sprejetih veliko študentov, jih večina tudi pade, hkrati pa se študente obravnava kot številke, saj zaradi števila profesorji ne morejo (nočejo) vzpostaviti primerne, konstruktivnega odnosa študent – profesor.

Za konec še podatek, da na Anatomskem inštitutu v Gradcu letno sprejmejo le 300 trupel, ker jih več ne zmorejo pripraviti.

Najlepša hvala obema Medicinskima fakultetama, ki sta nam omogočili to ekskurzijo.

